

alligevel maa jeg sige, at det forekommer mig, at man maa stille samtlige Kreditforeninger ens i denne Henseende. Jeg gaar derfor ud fra, at hvis det her foreliggende Forslag vedtages, ligger deri ogsaa, at Lovgivningsmagten vil være villig til at tilstaa de Kreditforeninger, som mulligvis ikke gaa ind i Hypotekbanken, en lignende Begunstigelse. — Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til Punkt 3 i den her omtalte Paragraf. Der foreslaas der, at ved Udøelse af Tillægsaaen skal man herefter kun beregne den solidariske Forpligtelse med 10 pCt. af Restgælden. Nu er Forholdet jo det, at naar en Interessent i en løbende Serie ønsker et Tillægsaaen, og han har et tidligere Aaen i en sluttet Serie, skal man tillægge Restgælden i den sluttede Serie 66 $\frac{2}{3}$ pCt. af Aaenets oprindelige Beløb, og man kan saa ikke give større Tillægsaaen i det højeste, end det Beløb andrager, som udkommer, naar man fra 60 pCt. af Burderingssummen fradrager Restgælden plus 66 $\frac{2}{3}$ pCt. af det ældre Aaens oprindelige Beløb, og det vil jo i Virkeligheden sige, at i de fleste Tilfælde ville Interessenterne ikke kunne faa Tillægsaaen i en løbende Serie, naar de ere Interessenter i en sluttet Serie. Nu foreslaar man som sagt, at Ministeren skal have Lov til at give Stadfæstelse paa Statutter, som nedlætte disse 66 $\frac{2}{3}$ pCt. som Tillæg for det solidariske Ansvar til 10 pCt. Det har jeg dog nogen Betænkning ved. Jeg vil henstille til Udvalget, om det er rigtigt at røre ved denne Sag, eller i alt Fald, om det er rigtigt at røre saa stærkt ved den, som Udvalget her foreslaar. Hvis man rører saa stærkt ved den, kan det nemlig hist og her i forskellige Kreditforeninger føre til, at man til Tider faar Afdelinger, som bestaa omtrent udelukkende af sekundære Aaen; men saa hviler hele Risikoen, ogsaa for de Aaen, som staa i de samme Ranter i sluttede Serier, i disse Afdelinger; og det kunde dog maaſte føre til uheldige Forhold. Jeg ser heller ikke, at der vil vindes videre derved. Som Forholdet er nu, er det ganske sikkert, at der bliver noget Kurstab, naar Interessenterne gaa fra en sluttet Serie til en løbende, fordi Kreditforeningerne have indrettet sig med de forskellige Serier. Men det er et Forhold, som man sikkert snart vil komme bort fra; den kjøbenhavnske Kreditforening er allerede kommet bort deraf, og den jydſke Kreditforening i Viborg tænker paa at komme bort deraf i en nær Fremtid, og samtlige andre Kreditforeninger ville sikkert snarest mullig se at komme bort fra dette Princip med forskellige Serier. Man vil sikkert gaa over til kun at have forskellige

Afdelinger med fuld Solidaritet indadtil og kun begrænset Solidaritet indadtil, saaledes at man kun faar en Slags Kasseobligationer til samme Rentefod; og saa kan man gaa fra den sluttede til den løbende Afdeling uden Kurstab. Og i Hypotekbanken er det jo heller ikke Meningen, at man skal have forskellige Serier. Jeg vil altsaa henstille til Udvalget at tage under Overvejelse til tredje Behandling, om det er rigtigt at røre ved dette Forhold, og særlig, om det er rigtigt at røre saa stærkt ved det. I øvrigt kan jeg tilraade at stemme for samtlige af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringer.

Finansministeren (Strup). Det er jo indlysende, at dersom Udvalgets Ændringsforslag vedtages, hvilket jeg ikke har fjerneste Tvivl om, vil se, saa vil Forslaget fuldstændig have sikkert Karakter. Da jeg forelagde det i 1886, var det et Forslag, som angik Oprettelsen af en Bank under Statens Ledelse til at tilvejebringe billigere Aaen, end man den Gang kunde opnaa gennem Kreditforeningerne. Det var det altsaa til en Begyndelse, men nu er det gaaet over til kun at være et Forslag om en Sammenlutning af Kreditforeningerne med en partiel Statsgaranti af deres Papirer, og dersom det Ændringsforslag, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, omtalte, bliver vedtaget, saa ophører endogsaa Solidariteten mellem disse Kreditforeninger, og det hele reduceres til en partiel Statsgaranti for hver enkelt Kreditforenings Papirer. Det er den Vej, som Lovforslaget saa vil have gaaet i Løbet af disse Aar fra 1886 til nu. Jeg tror nu, at man med Føje kan sige, at endog affet fra den mulige Vedtagelse af det af det ærede Medlem for Viborg Amt 1ste Valgkreds (Dalsgaard) stillede Ændringsforslag, vil Lovforslaget efter Udvalgets Flertals Indstilling og det af mig i 1886 fremsatte Lovforslag kun have Navnet tilføjet, nemlig Navnet "Oprettelse af en Hypotekbank", og dette sælges have de endda med den allerstørste Ret, thi det Institut, der her er Tale om, er ikke i fjerneste Henseende en Bank; det er en Samling Kreditforeninger, hvortil der forlanges partiel Statsgaranti. Det er det hele. Dette forudsætter jeg kun, for at det kan være forstaaeligt, at jeg maa frastige mig al Paternitet til Forslaget, saaledes som det nu kommer til at foreligge. Dermed er det ingenlunde sagt, at jeg er en bestemt Modstander deraf, men nogen særlig Jaderkærlighed til det kan jeg unægtelig ikke have.